

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123224993
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6123224993.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt C. D., o zaplatenie 11.706,15 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 16Csp/14/2023-168 zo dňa 10. januára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- Okresný súd Žilina (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 16Csp/14/2023-168 zo dňa 10. 01. 2024 žalobný návrh žalobcu zamietol (výrok I.) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).
- V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 11.706,15 eur, úroku z úveru 3.587,48 eur, splatného úroku z omeškania 16,72 eur a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 11.605,75 eur od 14. 08. 2021 do zaplatenia na základe zmluvy o úvere č. 5140565495 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu E. E., a s., Bratislava a žalovaným dňa 26. 01. 2018. Na základe uvedenej zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalovaný splátky úveru v stanovených termínoch neplatil, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie splatnosti úveru, právny predchodca žalobcu k 13. 08. 2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 14. 12. 2021 medzi postupcom E. E., a s., Bratislava a žalobcom postúpil postupca pohľadávku voči žalovanému, vyplývajúcu z vyššie uvedenej úverovej zmluvy, na žalobcu.
- Citujúc ust. § 1 ods. 2 prvé dve vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) účinného v čase podpísania zmluvy, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpísania zmluvy súd žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.
- Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca predmetnú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok

uzavretej dňa 14. 12. 2021. Zo zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že konečný termín splatnosti pohľadávky je 20. 02. 2026. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom konania na žalobcu pred konečným termínom jej splatnosti, dôvodiac, že došlo k zosplatneniu pohľadávky v zmysle § 53 ods. 9, v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

5. Skúmajúc splnenie podmienky zosplatnenia úveru v zmysle uvedených ustanovení súd konštatoval, že z oznámenia právneho predchodcu žalobcu zo dňa 12. 07. 2021, že žalovaný je v omeškaní, a ani z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14. 08. 2021, nie je možné určiť, s ktorou konkrétnou splátkou je žalovaný v omeškaní o viac ako tri mesiace. Ide tak o neurčitý právny úkon, ktorý je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom. Súd zároveň nemal preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovanému oznámenie o omeškaní so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace zaslal a žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s tým, že ak si svoju podlžnosť nesplní, môže banka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

6. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, z ktorého dôvodu nebola pohľadávka, ktorú nadobudol žalobca od svojho právneho predchodcu, postupiteľná. Pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka preto nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, uplatnenej v konaní, na žalobcu. Z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky žalobca nenadobudol predmetnú pohľadávku, preto nie je aktívne vecne legitimovaný v spore.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), avšak žalovanému, ktorému by inak prináležal nárok na náhradu trov konania, ich náhradu nepriznal, nakoľko žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení žalobe, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Žalobca v odvolaní namietal nepreskúmateľnosť a zmätočnosť rozhodnutia, keď tento v bode 7. odôvodnenia uviedol, že k výzve zo dňa 12. 07. 2021 nepriložil listinný dôkaz preukazujúci zaslanie výzvy žalovanému. Žalobca poukázal na to, že podaním zo dňa 29. 11. 2023 súdu doručil podací hárok č. EPH245453369 a výpis z online sledovania zásielok, z ktorých vyplýva, že žalovanému bola dňa 12. 07. 2021 odoslaná výzva zo dňa 12. 07. 2021 a doručená mu bola dňa 17. 07. 2021. Súd sa s predloženými dôkazmi vôbec nezaoberal.

10. Žalobca nesúhlasil ani s právnym záverom súdu prvej inštancie o neurčitosti výzvy postupcu zo dňa 12. 07. 2021 o omeškaní žalovaného a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14. 08. 2021 z dôvodu, že v týchto nie je riadne špecifikovaná splátka, pre ktorú bol veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

11. Zdôraznil, že postupca v posudzovanom prípade využil právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 14. 08. 2021 žalovanému oznámil, že si toto právo uplatňuje v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Postupca toto svoje právo využil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20. 04. 2021. Žalovaný bol opakovane vyzývaný k úhrade omeškaných splátok úveru, a to aj výzvou zo dňa 12. 07. 2021, v ktorej bol upozornený na oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade, ak nebude dlžná suma uhradená. Dlžník (žalovaný) porušoval dohodnuté zmluvné povinnosti a vo výzve zo dňa 12. 07. 2021 bol jasne, určito a zrozumiteľne vyzvaný k zaplateniu omeškaných splátok úveru vo výške 1.119,16 eur. Rovnako bol jasne, určito a zrozumiteľne vyzvaný k zaplateniu sumy 13.279,35 eur vo výzve zo dňa 14. 08. 2021. Z obsahu výzvy žalovaný nezameniteľne poznal rozsah svojho omeškania, rovnako vedel, že na to, aby veriteľ neuplatnil svoje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, musí omeškané splátky uhradiť. Keďže tak neurobil, postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka využil svoje oprávnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka a spôsobil splatnosť celého záväzku.

12. Žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach, v ktorých sa riešilo, pre ktorú splátku bol veriteľ oprávnený zosplatniť úver a od kedy je potrebné počítať začiatok premlčacej doby v spotrebiteľských veciach. Pokiaľ ide o špecifikovanie omeškanej splátky, pre ktorú sa rozhodol veriteľ zosplatniť úver, žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, Košiciach, Trenčíne, Prešove či Banskej Bystrici, podľa ktorých zo žiadneho ustanovenia právnych predpisov nemožno vyvodiť záver o povinnosti identifikovať splátku, pre ktorú sa rozhodol veriteľ svoje právo na zosplatnenie dlhu využiť. Podľa žalobcu určenie splátky, pre nesplnenie ktorej nastalo predčasné zosplatnenie dlhu, je právnym posúdením, t. j. je výhradne na posúdení súdu a žalobca nemá povinnosť vec právne kvalifikovať, ale len skutkovo vymedziť, čo aj urobil. Požiadavka súdu uviesť

v zosplatňovacej výzve označenie konkrétnej splátky, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania je podľa neho o to absurdnejšia, že zákon jasne vymedzuje, pre ktorú splátku môže veriteľ splatnosť vyhlásiť, inak by bolo vyhlásenie splatnosti neplatné.

13. Podľa žalobcu, ak súd ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyložil tak, že v spotrebiteľských veciach je právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka potrebné využiť tak, že v podaní pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ uvedie, pre ktorú splátku plánuje vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, potom ust. § 565 Občianskeho zákonníka vykladá contra legem, nakoľko takýto výklad z uvedeného ustanovenia nevyplýva.

14. Podľa žalobcu postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade so zákonom a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pokiaľ uzavrel, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo neplatným právnym úkonom.

15. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

16. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

17. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa E. E., a. s., Bratislava, na žalobcu. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľom, ktorý je bankou, v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., ako aj § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. je, že ide o splatnú pohľadávku. Podmienky zosplatnenia pohľadávky v spotrebiteľskom vzťahu vyplývajú z ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

18. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému v čase jej postúpenia na žalobcu nebola splatná pre neurčitost' právneho úkonu – výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa

14. 08. 2021. Odvolací súd sa v celom rozsahu so záverom súdu prvej inštancie ohľadne náležitostí výzvy zo dňa 12. 07. 2021 stotožňuje.

19. Pokiaľ ide o výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, i keď Občiansky zákonník expressis verbis neuvádza čo má byť jej obsahom, tento možno nepochybné vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť pre realizáciu práva veriteľa vyhlásiť predčasnú (mimoriadnu) splatnosť úveru splnené. Účelom právnej úpravy ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť zosplatňovaniu záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár eur) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybné spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti (§ 37 Občianskeho zákonníka) preto musí obligatórne obsahovať identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (t. j. uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej má dôjsť k zosplatneniu úveru, dodržanie lehoty na upozornenie dlžníka na uplatnenie práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a dodržanie lehoty v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. uplatnenie práva do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá). Z uvedeného dôvodu odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že ustálenie splátky, pre ktorú malo dôjsť k zosplatneniu úveru, je len otázkou právnou. Nie je úlohou súdu, v prípade nekonkrétnej notifikácie v zmysle § 53

ods. 9 Občianskeho zákonníka, „dotvárať“ skutkový stav tak, aby tento zodpovedal hypotéze príslušnej právnej normy,
a na základe ktorého by bol žalobca v spore úspešný. Je potrebné si uvedomiť, že v prípade výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky (celého) dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie
a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú (a teda úhradou ktorej, nie celého dlhu, môže zvrátiť hrozbu zosplatnenia úveru). Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľ v spotrebiteľských sporoch môže právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, založené omeškaním s úhradou splátky (s ktorou je v omeškaní aspoň tri mesiace), uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t. j. v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zanikne. Aj z uvedeného možno potom vyvodiť, že z výzvy podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť zrejme označenie konkrétnej splátky zakladajúcej právo veriteľa na (hroziace) vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

20. Pokiaľ žalobca v priebehu odvolacieho konania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30. 01. 2024, odvolací súd primárne poukazuje na to, že v predmetnom uznesení sa dovolací súd (iba okrajovo) vyjadruje k otázke náležitostí mimoriadneho/predčasného zosplatnenia úveru v tom zmysle,
či predmetný úkon má obsahovať vymedzenie/určenie splátky zakladajúcej právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ako (esenciálnej) náležitosti tohto právneho úkonu. Zo záveru dovolacieho súdu, že „...žiadnu takúto povinnosť (uviest' v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá...“, možno vyvodiť, že najvyšší súd sa v dotknutom rozhodnutí vyjadril výlučne k otázke platnosti tohto právneho úkonu v kontexte ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Navyše vyslovený záver sa týka výlučne posúdenia náležitostí právneho úkonu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (netýka sa výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V kontexte uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie uskutočnil prieskum predmetného právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru o neurčitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

21. K poukazu žalobcu na rozhodnutia iných odvolacích (krajských) súdov v obdobných veciach odvolací súd uvádza, že tieto nie sú pre konajúce súdy záväzné a nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 2 ods. 2 C. s. p.

22. Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa záveru súdu prvej inštancie o nepredložení dôkazu preukazujúceho, že výzva zo dňa 12. 07. 2021 bola žalovanému skutočne zaslaná, v ktorej súvislosti žalobca poukázal na ním predložené dôkazy v konaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že i keď je pravda, že súd prvej inštancie sa s uvedenými dôkazmi v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal, uvedené nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, keď dôvodom neplatnosti zosplatnenia úveru je už samotná neurčitosť výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na ktorú skutočnosť nemá vplyv, či uvedená výzva bola alebo nebola žalovanému doručená.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov odvolací súd, stotožniac sa so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, vo vzťahu ku ktorému výrok žalobca neprodukoval žiadne odvolacie

námietky, a pri rozhodovaní o ktorých súd aplikoval správne zákonné ustanovenia, ako vecne správny potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)